

ca pe o muchie de cutit

Achim Leu

Milionime de secunda sau mai putin de-ar fi lipsit,
Eu nu v-as mai vorbi acuma, căci n-as mai fi fost zămislit...
Sa fii ființa in astă lume sau un atom in infinit,
O clipă atât doar ne desparte,o clipă și un pas greșit...
Venim plângând in asta viata...Ca pe o muchie de cuțit!

Apoi fugim după iubire,ca sa iubești sa fii iubit,
Sau stai la pândă ca o fiara, sperând sa nu fii păcalit...
Dar intre ura și iubire ,lipsește un cuvânt greșit.
Intre păcat și izbăvire numai o fapta a lipsit!
Astfel călătorim prin viata..Ca pe o muchie de cuțit...

Suntem artiști la circul vieții,când ridicați când prăbușiți!
Aplaudați de cei din loje ,și dup-aceea huiduiți...
Sa fii cu laurii pe frunte sau doar un sclav înlănțuit,
Lipsește doar o întâmplare ,lipsește doar un pas greșit.
Nesăbuiți trecem prin viata, ca pe o muchie de cuțit...

Când am căzut de sub cupola atât au râs și-au chicotit!
Iar când le-am fost lor la picioare,c-a pe-un gunoi m-au azvârlit...
Am fost rănit adânc in suflet ,însa eu sincer le-am zimbit,
Caci din înalt am auzit glasul care profetic a rostit...
-Ei cred ca stau in moi fotolii...Dar stau pe muchii de cuțit!

Când ne trezim ca din visare,vedem ca am îmbătrânit,
Ne-înfricoșam și nu știm raiul sau iadul ne-o fi hărăzit...
Ne-am izbăvit prin bune fapte ,sau numai am păcătuit?
Caci între iad și izbăvire nu e decât un pas greșit!
O muchie de cuțit ni-e drumul ,spre locul de unde-am venit...